

det mig, at det er urigtigt at ville opmuntre netop til det, som det ærede Medlem vilde opmuntre til, at stikke Sygekasser mod halv Anerkjendelse og delvis Støtte, men som ere ude af Stand til at hjælpe Medlemmerne til det, som Sygekassernes Hjælp maa have til Hensigt, nemlig at Medlemmerne kunne undgaa det offentlige Kattivaesen. Hvorvidt der, som den høitærede Minister antvandede, var Noget deri, som endnu hørtjente Døftelse, er jo et Spørgsmaal, men der kan selvfølgelig fra Flertallets Side ikke være nogen som helst Grund til at vægre sig ved at gaa ind paa en saadan Døftelse, thi, som det ærede Mindretal ogsaa selv bemærkede, have vi jo ved at foreslaa Vædringsforslaget under Nr. 17 selv været inde paa en Tanke, der gaar saa vidt, som vi have troet forsvaerlig overfor de Betragtninger, som det ærede Medlem har anført.

Saa er der med Hensyn til en Del af de af hele Udvalget stillede Forslaa taget nogle Forbehold af den høitærede Minister, om hvilke jeg maa sige det Samme, som jeg sagde i Gaar, at Udvalget er villigt til at tage Spørgsmaalene under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, forsaavidt de kunne trænge til en videre Overveielse, men jeg maa vedblivende anbefale Forslagene, som de staa; hvis der er Rettelser, der kunne ønskes ved dem, vilde de jo kunne bringes frem til 3die Behandling. Jeg skal altsaa vedblivende anbefale Udvalgets Forslag, de Forslag, som ere fælles, som ere stillede af hele Udvalget, der er jo ikke Tale om noget Flertal her. De andre Forslag, der ere stillede af Mindretallet, maa jeg vedblivende fraraade. Dette gjælder ogsaa med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 22. Forsaavidt der maatte være noget i det, som Udvalget i dets Helhed eller Udvalgets Flertal kunde tiltræde, vilde det først kunne komme under Overveielse i de Forhandlinger, som maa føres mellem 2den og 3die Behandling.

Schlegel: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Schlegel: Den ærede Ordfører siger, at det, vi her forhandle om, er de anerkjendte Sygekasser, om, hvad disse anerkjendte Sygekasser skulle yde, men ikke om, hvad Kommunerne skulle yde. Deri tror jeg han tager

feil, og i saa Fald maatte han jo stemme imod det Forslag, som han har været Medforslagsstiller af, om, at Kommunerne skulle yde Frikjørsel. Det er jo ikke Sygekasserne, der skulle yde Frikjørsel, men Kommunerne.

Ordføreren (Gode): Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem, thi det, som Kommunerne yde der, er en Ydelse til Sygekasserne og som saadan er den optagen i Lovforslaget, men det, som det ærede Medlems Forslag gaar ud paa, er en Ydelse, ikke til Sygekasserne, men til Sygekassernes Medlemmer.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

Vædringsforslag under Nr. 15 til § 13 (ev. § 14) af Udvalget:

I Nr. 2, 1ste Linie indskrives efter Ordet „hvilkent“: „i Vedtægterne“
vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 16 til samme Paragraf af Samme:

Til 2det Stykke føies følgende Slutningspunktum:

„Det kan i Vedtægterne bestemmes, at der ikke skal ydes Pengehjælp eller kun skal ydes en mindre Pengehjælp til gifte Koner, som ere Medlemmer af Sygekassen, forsaavidt der tillige for dem fastsættes et forholdsvis mindre Medlemsbidrag“

vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 17 til samme Paragraf af Samme:

Til Paragrafen føies som nyt Stykke:

„Afvigelser fra ovenstaaende Bestemmelser, som maatte fastsættes i en Kassens Love, skulle dog ikke være til Hinder for, at Anerkjendelsen kan meddeles, naar det findes, at de paa afvigende Maade fastsatte Ydelser tilsammentagne ikke ere ringere end de ovenfor bestemte, og Afvigelsen idrøgt efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Kassen hører hjemme,